

NIEBŁĘDNY (1) ai

e jasne.

[sg f N niebłędn(a). ◇ n N niebłędn(e).] ◇ pl G niebłędných.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

1. astron. Nie będący w ruchu, we zmieniający miejsca na nieboskłonie; *inerrabilis, inerrans* Cn:

Wyrażenie: »gwiazdy niebłędne« = *gwiazdy stałe; stellae inerrantes* Cn: Tych [planet] fye ia opisać
fwym piórem nie ważę: Gwiazd nie błędnych/ y koła/ y znaki pokażę. *KochPhaen* 17.

2. [Właściwie, poprawnie sformułowany:

W połączeniu szeregowym: Bo mały bycz fkazanye ma bycz pewne y yfthe a nyebładne alle yfz
fkazanye ydzye za zalobą, pothrzeba yefth, aby zaloba była nye nyema, ale pewna a nyebładna ale
gyftha Chczely fząd fprawedywywe a podlvk prawa fładzycz *ZapWpol b.r. nlb* 1.]

Synonimy: 2. *własny, właściwy*.

Cf **BŁĘDNY**